

Michaela Váňová
Se třídou do divadla, Bakalářská práce
Datum obhajoby 27. 6. 2016

Posudek vedoucí práce

Michaela Váňová pracuje jako vedoucí lektorského oddělení divadla Minor. Její praxe ji přiměla k vytvoření semináře pro učitele základních škol, zaměřeného na metody přípravy žáků na divadelní představení a jeho následné reflexe. To je téma, které považuji za klíčové pro rozvoj dětského diváctví. Divadelní lektor nemá nikdy tolik možností ovlivnit vztah dětí k divadlu jako sám učitel, zejména třídní učitel na prvním stupni ZŠ.

Práce Michaely Váňové na přípravě semináře, jeho realizaci i následné písemné reflexi se vyznačovala pečlivostí a velkým osobním nasazením. Z práce je jasné, že se autorka oboru divadelní edukace věnuje dlouhodobě a vážně.

V první části práce podává autorka stručnou zprávu o mapování kontextu. Pomocí dotazníku si ověřuje svou lektorskou zkušenost, že učitelé ve velké většině nejsou dostatečně vybaveni metodami, které by jim pomohly pracovat s diváckým zážitkem dětí. Seznamuje se s nabídkou lektorských oddělení českých divadel a uvažuje i nad dalšími zdroji informací, které by učitelům pomohly zpracovat návštěvu divadla se žáky. Ve druhé části se věnuje zejména organizačním okolnostem vzniku semináře. Třetí část zachycuje konkrétní metody a techniky, které seminář využívá. Čtvrtá část obsahuje velmi detailní popisy dvou realizací semináře. Rozsáhlé přílohy nabízejí technické scénáře a časové rozvrhy obou verzí semináře, ukázkou dotazníku pro učitele, výstupy z dotazníkového šetření včetně grafů, soubor technik, které jsou na lístečcích nabízeny studentům k dalšímu zpracování v rámci semináře, a fotografickou dokumentaci.

Práce Michaely Váňové je cenná z několika důvodů. Počáteční přehled přípravy semináře dobře ukazuje, jakým překážkám divadelní lektor ve své práci čelí. Dokazuje, že k základní výbavě divadelního lektora patří i schopnosti produkčního. Z práce jasně vyplývá, že z organizačního hlediska byl seminář pečlivě ošetřen. Byl inzerován s předstihem, vybaven výstižnou anotací i akreditací ministerstva školství. Přesto nebylo lehké ho uspořádat ani naplnit.

Cenná je ovšem také reakce autorky na všechny překážky a nečekané situace. Opakovaně seminář vhodně upravuje podle nových podmínek. Například výrazně proměňuje uvažování o cílech semináře v momentě, kdy je jasné, že místo učitelů z praxe bude pracovat se studenty středních a vysokých škol.

Seminář je v obou případech pečlivě strukturován, jeho součástí je návštěva divadelního představení pro děti a mládež. Na počátku autorka iniciuje úvahy o smyslu divadla ve výchově a vzdělávání, prověřuje a rozvíjí vlastní divácké kompetence účastníků. V závěru

dílny iniciuje vlastní práci účastníků na přípravě a realizaci aktivit vhodných k reflexi konkrétního představení.

Seminář je pestrým zdrojem metod a technik a to nejen pro učitele, kteří se přímo dramatické výchově nevěnují. Michaela hledá v odborné literatuře různého typu neotřelé metody a adaptuje je pro své potřeby. I pro zkušené divadelní lektory může tak být její práce inspirativní.

Cenný je také popis realizace semináře, kde autorka pečlivě analyzuje podstatné momenty, zamýšlí se nad důvody konkrétních reakcí účastníků, sleduje a hodnotí vlastní řešení situací. Při vedení semináře je empatická, cítí dynamiku lekce, registruje proměny atmosféry. Snaží se v každé chvíli čelit případnému nepohodlí účastníků. Má vlastní přítomnost na semináři stejně jako nebývale vřelé reflexe účastníků dokazují, že zejména v prvním případě se Michaela povedlo navázat se skupinou blízký vztah. V krátké době odhalila nejistoty studentů, dokázala s nimi pracovat a motivovat účastníky k soustředěné a tvořivé práci.

Soudím, že téma semináře i způsob jeho provedení mohou být pro divadelní edukaci v Čechách podnětným impulzem.

Doporučuji tedy bakalářskou práci Michaely Váňové k obhajobě a navrhuji hodnocení B.

MgA. Anna Hrnečková